

Den Europæiske Unions Tidende

L 198

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

20. juli 2006

Indhold	I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1108/2006 af 19. juli 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	1
	★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1109/2006 af 19. juli 2006 om fravigelse, for produktionsåret 2005/06, af forordning (EF) nr. 1623/2000 for så vidt angår fristerne for levering af vin til destillationsvirksomhederne og vindestillation	3
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1110/2006 af 19. juli 2006 om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia	4
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1111/2006 af 19. juli 2006 om fastsættelse af en tildelingskoefficient for udstedelse af importlicenser for produkter fra sukkersektoren i forbindelse med toldkontingenter og præferenceaftaler	6
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1112/2006 af 19. juli 2006 om udstedelse af licenser for import af hvidløg for kvartalet fra den 1. september til den 30. november 2006	9
	★ Kommissionens direktiv 2006/65/EF af 19. juli 2006 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II og III ⁽¹⁾	11
	II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
	Rådet	
	2006/500/EF:	
	★ Rådets afgørelse af 29. maj 2006 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af energifællesskabs-traktaten	15
	Energifællesskabs-traktaten	18

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

(Fortsættes på omslagets anden side)

Kommissionen

2006/501/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 14. juli 2006 om ændring af beslutning 2006/264/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for Newcastle disease i Rumænien** (meddelt under nummer K(2006) 3167) ⁽¹⁾ 38

2006/502/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 11. maj 2006 om et krav til medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres børnesikrede lightere, og forbyde markedsføringen af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets** (meddelt under nummer K(2006) 1887 og nummer K(2006) 1887, berigtiget) (Denne beslutning erstatter og ophæver Kommissionens beslutning 2006/498/EF offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 197 af 19. juli 2006, s. 9) ⁽¹⁾ 41

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1108/2006**af 19. juli 2006****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 386/2005 (EUT L 62 af 9.3.2005, s. 3).

BILAG

til Kommissionens forordning af 19. juli 2006 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)		
KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	096	42,0
	999	42,0
0707 00 05	052	115,6
	999	115,6
0709 90 70	052	85,2
	999	85,2
0805 50 10	052	61,1
	388	60,0
	524	53,9
	528	54,8
	999	57,5
0808 10 80	388	89,0
	400	100,3
	404	83,4
	508	90,8
	512	86,8
	524	45,3
	528	72,4
	720	103,6
	804	107,1
0808 20 50	999	86,5
	388	95,5
	512	92,8
	528	84,6
	720	37,7
	804	120,7
0809 10 00	999	86,3
	052	118,8
0809 20 95	999	118,8
	052	296,1
	400	457,9
	404	426,8
0809 30 10, 0809 30 90	999	393,6
	052	167,7
	999	167,7
0809 40 05	052	60,3
	624	135,5
	999	97,9

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 750/2005 (EUT L 126 af 19.5.2005, s. 12). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1109/2006**af 19. juli 2006****om fravigelse, for produktionsåret 2005/06, af forordning (EF) nr. 1623/2000 for så vidt angår fristerne for levering af vin til destillationsvirksomhederne og vindestillation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, særlig artikel 33, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Inden for rammerne af destillation af vin til konsumalkohol, jf. artikel 29 i forordning (EF) nr. 1493/1999, der åbnes hvert produktionsår i henhold til kapitel II i Kommissionens forordning (EF) nr. 1623/2000 af 25. juli 2000 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1493/1999 om den fælles markedsordning for vin for så vidt angår markedsmekanismer ⁽²⁾, skal producenterne levere deres vin til destillationsvirksomhederne inden for faste frister, og ligeledes skal destillationsvirksomhederne destillere vinen inden for faste frister.
- (2) Da der ved udgangen af produktionsåret 2004/05 blev åbnet for flere krsedestillationer og indgået kontrakter om betydelige mængder med henblik på destillation til konsumalkohol, har det vist sig, at destillationskapaciteten i nogle medlemsstater er utilstrækkelig til at kunne modtage vinen og destillere den inden for de frister, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1623/2000.

- (3) For at afhjælpe denne situation bør fristen for leveringen af vin til destillationsvirksomhederne forlænges med to uger, og det samme gælder fristen for destilleringen af vinen.

- (4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 63a, stk. 8, første led, i forordning (EF) nr. 1623/2000 kan den vinmængde, der er indgået kontrakt om for produktionsåret 2005/06, leveres til destillationsvirksomhederne indtil den 31. juli i produktionsåret.

Uanset artikel 63a, stk. 10, første led, i forordning (EF) nr. 1623/2000 skal den vinmængde, der leveres til destillerivirksomhederne for produktionsåret 2005/06, destilleres senest den 15. oktober i det følgende produktionsår.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2006.

På Kommissionens vegne

Mariann FISCHER BOEL

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 179 af 14.7.1999, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2165/2005 (EUT L 345 af 28.12.2005, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 194 af 31.7.2000, s. 45. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1820/2005 (EUT L 293 af 9.11.2005, s. 8).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1110/2006**af 19. juli 2006****om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾,under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 af 10. december 2002 om ordningen for landbrugsprodukter og varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1706/98 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2247/2003 af 19. december 2003 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser i oksekødssektoren til Rådets forordning (EF) nr. 2286/2002 om ordningen for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne ⁽³⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med artikel 1 i forordning (EF) nr. 2247/2003 åbnes der mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter fra oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia. Indførslerne må imidlertid ikke overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse eksporterende tredjelande.

(2) De licensansøgninger, der er indgivet fra den 1. til den 10. juli 2006, udtrykt som udbenet kød, i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2247/2003, overstiger for produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible mængder for disse lande. Det er derfor muligt at udstede importlicenser for de mængder, der er anmodet om licens for.

(3) De restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser fra den 1. august 2006, bør fastsættes, uden at den samlede mængde på 52 100 t overskrides.

(4) Det bør understreges, at denne forordning ikke tilsidesætter bestemmelserne i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande ⁽⁴⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. juli 2006 importlicenser for produkter fra oksekødssektoren, udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet for nedenstående mængder og oprindelseslande:

Tyskland:

— 450 t med oprindelse i Botswana

— 435 t med oprindelse i Namibia.

Det Forenede Kongerige:

— 400 t med oprindelse i Botswana

— 570 t med oprindelse i Namibia.

Artikel 2

Der kan i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2247/2003 indgives licensansøgninger i løbet af de ti første dage af august 2006 for følgende mængder udbenet oksekød:

Botswana:	16 759 t
Kenya:	142 t
Madagaskar:	7 579 t
Swaziland:	3 363 t
Zimbabwe:	9 100 t
Namibia:	8 802 t.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 20. juli 2006.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1899/2004 (EUT L 328 af 30.10.2004, s. 67).

⁽²⁾ EFT L 348 af 21.12.2002, s. 5.

⁽³⁾ EUT L 333 af 20.12.2003, s. 37. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1118/2004 (EUT L 217 af 17.6.2004, s. 10).

⁽⁴⁾ EFT L 302 af 31.12.1972, s. 28. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 807/2003 (EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36).

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1111/2006**af 19. juli 2006****om fastsættelse af en tildelingskoefficient for udstedelse af importlicenser for produkter fra sukkersektoren i forbindelse med toldkontingenter og præferenceaftaler**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 318/2006 af 20. februar 2006 om den fælles markedsordning for sukker ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 950/2006 af 28. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser for produktionsåret 2006/07, 2007/08 og 2008/09 for import og raffinering af sukkerprodukter i forbindelse med visse toldkontingenter og præferenceaftaler ⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 3,under henvisning til Rådets afgørelse 2005/914/EF af 21. november 2005 om indgåelse af en protokol om ændring af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien på den anden side om et toldkontingent for import til Fællesskabet af sukker og sukkerprodukter med oprindelse i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ⁽³⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2151/2005 af 23. december 2005 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for sukkerprodukter med oprindelse i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, jf. stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Den Tidligere Jugoslaviske

Republik Makedonien på den anden side ⁽⁴⁾, særlig artikel 6, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der blev i ugen fra 10. til 14. juli 2006 indgivet importlicensansøgninger til de ansvarshavende myndigheder i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 950/2006 for en samlet mængde, der svarer til eller overstiger den disponible mængde for løbenummeret 09.4341 (2005-2006); 09.4317; 09.4319.
- (2) Kommissionen bør derfor fastsætte en tildelingskoefficient, der gør det muligt at udstede licenser i forhold til den disponible mængde og, når det er relevant, meddele medlemsstaterne, at grænsen er nået —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For ansøgninger om udstedelse af importlicenser indgivet fra 10. til 14. juli 2006 efter artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 950/2006 vil licenserne blive udstedt inden for rammerne af de mængder, der er angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 20. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 178 af 1.7.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 333 af 20.12.2005, s. 44.

⁽⁴⁾ EUT L 342 af 24.12.2005, s. 26.

BILAG

Præferencesukker AVS-INDIEN
Afsnit IV i forordning (EF) nr. 950/2006
Produktionsår 2005/2006

Løbenummer	Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 10.-14. juli 2006	Grænse
09.4331	Barbados	100	Nået
09.4332	Belize	0	
09.4333	Côte d'Ivoire	100	
09.4334	Republikken Congo	100	
09.4335	Fiji	0	Nået
09.4336	Guyana	0	Nået
09.4337	Indien	0	Nået
09.4338	Jamaica	0	Nået
09.4339	Kenya	0	Nået
09.4340	Madagaskar	100	Nået
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	0	
09.4343	Mozambique	0	
09.4344	Saint Christopher og Nevis	0	Nået
09.4345	Surinam	—	Nået
09.4346	Swaziland	0	
09.4347	Tanzania	100	
09.4348	Trinidad og Tobago	100	
09.4349	Uganda	—	Nået
09.4350	Zambia	0	
09.4351	Zimbabwe	0	

Præferencesukker AVS-INDIEN
Afsnit IV i forordning (EF) nr. 950/2006
Produktionsår 2006/2007

Løbenummer	Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 10.-14. juli 2006	Grænse
09.4331	Barbados	100	
09.4332	Belize	100	
09.4333	Côte d'Ivoire	100	
09.4334	Republikken Congo	100	
09.4335	Fiji	100	
09.4336	Guyana	100	
09.4337	Indien	100	
09.4338	Jamaica	100	
09.4339	Kenya	100	
09.4340	Madagaskar	100	
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambique	100	

Løbenummer	Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 10.-14. juli 2006	Grænse
09.4344	Saint Christopher og Nevis	100	
09.4345	Surinam	100	
09.4346	Swaziland	100	
09.4347	Tanzania	100	
09.4348	Trinidad og Tobago	100	
09.4349	Uganda	100	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

CXL-indrømmelsessukker**Afsnit VI i forordning (EF) nr. 950/2006****Produktionsår 2006/2007**

Løbenummer	Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 10.-14. juli 2006	Grænse
09.4317	Australien	50	Nået
09.4318	Brasilien	0	Nået
09.4319	Cuba	50	Nået
09.4320	Andre tredjelande	0	Nået

Balkan-sukker**Afsnit VII i forordning (EF) nr. 950/2006****Produktionsår 2006/2007**

Løbenummer	Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 10.-14. juli 2006	Grænse
09.4324	Albanien	100	
09.4325	Bosnien-Hercegovina	0	Nået
09.4326	Serbien, Montenegro og Kosovo	100	

Produktionsår 2006

Løbenummer	Land	%, der skal udstedes, af de mængder, der blev ansøgt om i ugen fra den 10.-14. juli 2006	Grænse
09.4327	Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	100	

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1112/2006**af 19. juli 2006****om udstedelse af licenser for import af hvidløg for kvartalet fra den 1. september til den 30. november 2006**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1870/2005 af 16. november 2005 om åbning og forvaltning af toldkontingenter og om indførelse af en ordning med importlicenser og oprindelsescertifikater for hvidløg fra tredje-lande ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De mængder, hvortil der er blevet søgt om licens af de traditionelle importører og af de nye importører i de første fem arbejdsdage i juli 2006 i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1870/2005, overstiger de mængder, der er tilgængelige for produkter med oprindelse i Kina og alle tredjelande undtagen Kina og Argentina.
- (2) Det bør derfor afgøres, hvorvidt de licensansøgninger, som Kommissionen har modtaget den 17. juli 2006, kan imødekommes, og der bør efter importørkategori-

erne og produkternes oprindelse fastsættes datoer for, hvor længe udstedelsen af licenser bør være suspenderet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Til de ansøgninger om importlicenser, der er indgivet i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1870/2005 i de første fem arbejdsdage i juli 2006, og som Kommissionen har modtaget den 17. juli 2006, tildeles den procentvise del af den anmodede mængde, som er angivet i bilag I til denne forordning.

Artikel 2

For de pågældende importørkategorier og oprindelsessteder afvises de ansøgninger om importlicenser indgivet i henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1870/2005, som vedrører kvartalet fra den 1. september til den 30. november 2006, og som er indgivet efter de første fem arbejdsdage i juli 2006 og før den dato, der er angivet i bilag II til denne forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 20. juli 2006.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2006.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter

⁽¹⁾ EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 47/2003 (EFT L 7 af 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EUT L 300 af 17.11.2005, s. 19.

BILAG I

Produktets oprindelse	Tildeling i %		
	Kina	Tredjelande, ekskl. Kina og Argentina	Argentina
— traditionelle importører (artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1870/2005)	16,457 %	100 %	X
— nye importører (artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1870/2005)	0,948 %	75,203 %	X

»X«: For denne oprindelse er der intet kontingent for det pågældende kvartal.

»—«: Kommissionen har ikke modtaget nogen ansøgning om licens.

BILAG II

Produktets oprindelse	Datoer		
	Kina	Tredjelande, ekskl. Kina og Argentina	Argentina
— traditionelle importører (artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 1870/2005)	30.11.2006	30.11.2006	—
— nye importører (artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 1870/2005)	30.11.2006	30.11.2006	—

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2006/65/EF

af 19. juli 2006

om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II og III

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

efter høring af Den Videnskabelige Komité for Kosmetiske Produkter og Andre Forbrugsvarer end Levnedsmidler, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter offentliggørelsen af en videnskabelig undersøgelse i 2001 med titlen »Use of permanent hair dyes and bladder cancer risk«, konkluderede Den Videnskabelige Komité for Kosmetiske Produkter og Andre Forbrugsvarer end Levnedsmidler (SCCNFP, tidligere SCCP), at de potentielle risici gav anledning til bekymring. Komitéen anbefalede, at Kommissionen tager yderligere skridt til at kontrollere anvendelsen af kemikalier, der anvendes i hårfarvningsmidler.

(2) SCCNFP anbefalede endvidere en samlet strategi for sikkerhedsvurdering af hårfarvningsmidler, herunder krav om undersøgelse af de kosmetiske bestanddeles potentielle genotokicitet/mutagene egenskaber.

(3) På grundlag af udtalelser fra SCCNFP enedes Kommissionen med medlemsstaterne og de berørte parter om en samlet strategi for lovgivning om hårfarvningsmidler, i overensstemmelse med hvilken industrien skulle forelægge de videnskabelige data om hårfarvningsmidler for SCCNFP til evaluering.

(4) Som et første skridt i strategiens gennemførelse blev det besluttet at give prioritet til varige hårfarvningsstoffer, som der ikke udtrykkelig blev udtrykt interesse for at anvende i hårfarvningsmidler under den offentlige høring. Disse stoffer bør derfor forbydes.

(5) Ifølge en udtalelse fra SCCNFP er visse azofarvestoffer til fare for forbrugernes sundhed. Disse stoffer blev derfor slettet fra positivlisten over farvestoffer, det er tilladt at anvende i kosmetiske produkter, i bilag IV til direktiv 76/768/EØF. Af samme grund bør anvendelsen af dem i hårfarvningsmidler forbydes.

(6) For hårfarvningsmidler, der blev tilladt midlertidigt i del 2 i bilag III til direktiv 76/768/EØF, bør den midlertidige tilladelse forlænges.

(7) Bilag II og III til direktiv 76/768/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(8) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Kosmetiske Produkter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II og III til direktiv 76/768/EØF ændres i overensstemmelse med bilaget til dette direktiv.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kosmetiske produkter, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, senest fra den 1. december 2006 ikke markedsføres af fabrikanter i EU eller importører, der er etableret i EU, og ikke sælges eller stilles til rådighed for de endelige forbrugere.

⁽¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169. Senest ændret ved Kommissionens direktiv 2005/80/EF (EUT L 303 af 22.11.2005, s. 32).

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. september 2006. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2006.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

BILAG

Direktiv 76/768/EØF ændres således:

1) I bilag II tilføjes følgende løbenumre 1212-1233:

Løbenr.	Kemisk navn	CAS-nr.
»1212	6-metox-2,3-pyridindiamin og dets HCl-salt, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	94166-62-8
1213	2,3-naphthalendiol, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	92-44-4
1214	2,4-diaminodiphenylamin, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	136-17-4
1215	2,6-bis(2-hydroxyethoxy)-3,5-pyridindiamin og dets HCl-salt, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	117907-42-3
1216	2-methoxymethyl- <i>p</i> -aminophenol og dets HCl-salt, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	29785-47-5
1217	4,5-diamino-1-methylpyrazolon og dets HCl-salt, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	20055-01-0
1218	4,5-diamino-1-((4-chlorophenyl)methyl)-1H-pyrazolon-sulfat, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	163183-00-4
1219	4-chloro-2-aminophenol, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	95-85-2
1220	4-hydroxyindol, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	2380-94-1
1221	4-methoxytoluen-2,5-diamin og dets HCl-salt, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	56496-88-9
1222	5-amino-4-fluoro-2-methylphenolsulfat, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	163183-01-5
1223	N,N-diethyl- <i>m</i> -aminophenol, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	91-68-9
1224	N,N-dimethyl-2,6-pyridindiamin og dets HCl-salt, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	
1225	N-cyclopentyl- <i>m</i> -aminophenol, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	104903-49-3
1226	N-(2-methoxyethyl)- <i>p</i> -phenyldiamin og dets HCl-salt, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	72584-59-9
1227	2,4-diamino-5-methylphenetol og dets HCl-salt, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	113715-25-6
1228	1,7-naphthalendiol, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	575-38-2
1229	3,4-diaminobenzoesyre, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	619-05-6

Løbenr.	Kemisk navn	CAS-nr.
1230	2-aminomethyl- <i>p</i> -aminophenol og dets HCl-salt, når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	79352-72-0
1231	Solvent Red 1 (CI 12150), når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	1229-55-6
1232	Acid Orange 24 (CI 20170), når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	1320-07-6
1233	Acid Red 73 (CI 27290), når det bruges som ingrediens i produkter til farvning af hår	5413-75-2«

2) I del 2 i bilag III foretages følgende ændringer:

- a) Løbenummer 17, 23, 40 og 42 udgår.
 - b) I løbenummer 1, 2, 8, 13, 15, 30, 34, 41, 43, 45, 46, 51, 52, 53, 54, 57, 59 og 60 ændres datoen »31.8.2006« til »31.12.2007«.
 - c) I løbenummer 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 14, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 44, 47, 48, 49, 50, 55, 56 og 58 ændres datoen »31.12.2006« til »31.12.2007«.
-

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 29. maj 2006

om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af energifællesskabstraktaten

(2006/500/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55, 83, 89, 95, 133 og 175 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum, og artikel 300, stk. 3, andet afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen har i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 17. maj 2004 forhandlet en traktat, i det følgende benævnt »energifællesskabstraktaten«, med Republikken Albanien, Republikken Bulgarien, Bosnien-Hercegovina, Republikken Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Republikken Montenegro, Rumænien, Republikken Serbien og De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo (i henhold til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244) med henblik på at etablere en organisation for et integreret energimarked i Sydøsteuropa.

(2) Energifællesskabstraktaten blev undertegnet på Fællesskabets vegne den 25. oktober 2005 i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 17. oktober 2005.

(3) Energifællesskabstraktaten sigter mod oprettelsen af et integreret marked for naturgas og elektricitet i Sydøsteuropa, som vil skabe en stabil regulerings- og markeds-mæssig ramme, der kan tiltrække investeringer i gasnet, elproduktion og transmissionsnet, så alle parter kan få adgang til stabile og varige gas- og elforsyninger, som er af afgørende betydning for økonomisk udvikling og social stabilitet. Den gør det muligt at skabe en reguleringsmæssig ramme for effektiv drift af energimarkederne i området, herunder også med hensyn til håndtering af kapacitetsbegrænsninger, grænseoverskridende strømme, elbørser mv. Den sigter derfor mod at fremme gas- og elforsyninger på højt niveau til alle borgere baseret på forsyningspligten og mod at sikre økonomiske og sociale fremskridt og et højt beskæftigelsesniveau.

(4) »Thessaloniki-dagsordenen for det vestlige Balkan: På vej mod europæisk integration«, som blev godkendt af Det Europæiske Råd i juni 2003, sigter mod yderligere at styrke de privilegerede forbindelser mellem Den Europæiske Union og det vestlige Balkan. Ved at skabe gunstige økonomiske vilkår og kræve gennemførelse af den relevante gældende fællesskabsret bidrager energifællesskabstraktaten til den økonomiske integration af traktatens øvrige parter.

(5) Energifællesskabstraktaten øger forsyningssikkerheden for traktatens parter ved at forbinde Grækenland til gas- og elmarkederne i den kontinentale del af Den Europæiske Union og ved at give incitament til at forbinde Balkanlandene til gasreserverne ved Det Kaspiske Hav og i Nordafrika og Mellemøsten.

(6) Energifællesskabstraktaten gør det muligt at udvikle konkurrencen på energimarkedet i større målestok og at udnytte stordriftsfordelene.

⁽¹⁾ Udtalelse af 18. maj 2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- (7) Energifællesskabstraktaten forbedrer miljøsituationen i relation til gas og el og fremmer energieffektivitet og anvendelsen af vedvarende energikilder.

- (8) Når særlige omstændigheder gør sig gældende, som f.eks. i tilfælde af afbrydelse af forsyningen af netenergi, må forsyningssikkerheden sikres i energifællesskabet. Energifællesskabstraktatens mekanisme for gensidig bistand kan medvirke til at afbøde konsekvenserne af afbrydelsen, navnlig på de i traktatens forstand kontraherende parter områder.

- (9) Energifællesskabstraktaten giver berørte nabostater som f.eks. Moldova mulighed for at optræde som observatører i energifællesskabet.

- (10) Energifællesskabstraktaten bør derfor godkendes.

- (11) Energifællesskabet har selvstændige beslutningsbeføjelser. Det Europæiske Fællesskab er repræsenteret ved to repræsentanter i det ministerråd og i den permanente gruppe på højt plan, der er oprettet ved energifællesskabstraktaten. Der bør derfor fastsættes passende regler og procedurer for tilrettelæggelsen af Det Europæiske Fællesskabs repræsentation i energifællesskabets institutioner og for fastlæggelsen og fremførelsen af Det Europæiske Fællesskabs holdning.

- (12) For så vidt angår afgørelser truffet af energifællesskabet, som har retsvirkninger, fastlægger Rådet Det Europæiske Fællesskabs holdning i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 300, stk. 2, andet afsnit.

- (13) De medlemsstater, der direkte berøres af energifællesskabstraktatens afsnit III, bør spille en afgørende rolle ved gennemførelsen af energifællesskabets mål. Det er derfor nødvendigt, uden at dette berører de relevante procedurer i EF-traktaten, at inddrage disse medlemsstater aktivt i beslutningsprocessen og indhente deres fulde støtte til gennemførelsen af foranstaltninger, der vedtages i medfør af nævnte afsnit III.

- (14) Der bør opstilles regler for, hvornår en repræsentant for Rådet eller for Kommissionen skal fremføre Det Europæiske Fællesskabs holdning.

- (15) Der bør fastsættes en særlig procedure for anvendelsen af bestemmelsen om intern revision i energifællesskabstraktatens artikel 100, nr. i), iii) og iv) —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Energifællesskabstraktaten godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.
2. Teksten til energifællesskabstraktaten er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den person, der er beføjet til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at give generalsekretæren for Rådet, der er depositar for energifællesskabstraktaten i medfør af energifællesskabstraktatens artikel 105, meddelelse om den i artikel 1 nævnte godkendelsesakt med bindende virkning for Fællesskabet.

Artikel 3

1. Det Europæiske Fællesskab repræsenteres i det ministerråd og i den permanente gruppe på højt plan, der er oprettet ved energifællesskabstraktaten, ved:

- a) en repræsentant for Rådet udpeget af den medlemsstat, der varetager formandskabet for Rådet; når denne medlemsstat som repræsentant for Rådet udpeger en repræsentant for en af de medlemsstater, der direkte berøres af energifællesskabstraktatens afsnit III, skal udpegelsen ske på grundlag af en rotation mellem disse medlemsstater, og
- b) en repræsentant for Kommissionen.

2. En repræsentant for Kommissionen fungerer som næstformand for ministerrådet og den permanente gruppe på højt plan.

3. En repræsentant for Kommissionen repræsenterer Det Europæiske Fællesskab i det reguleringsudvalg og det forum, der er oprettet ved energifællesskabstraktaten.

Artikel 4

1. Den holdning, som Det Europæiske Fællesskab skal indtage i ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget for så vidt angår de i energifællesskabstraktatens artikel 76 nævnte afgørelser truffet af energifællesskabet i medfør af samme traktats artikel 82, 84, 91, 92, 96 og 100, som har retsvirkning, fastlægges af Rådet efter de relevante bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

2. For så vidt angår afgørelser truffet af energifællesskabet, som falder ind under energifællesskabstraktatens afsnit III, og som finder anvendelse på en eller flere medlemsstaters område, må holdninger fastlagt i medfør af artikel 4, stk. 1, ikke gå ud over gældende fællesskabsret.

3. For så vidt angår afgørelser truffet af energifællesskabet, som falder ind under energifællesskabstraktatens afsnit IV, og som finder anvendelse på de områder, hvor EF-traktaten finder anvendelse på de i nævnte traktat fastsatte betingelser, må holdninger fastlagt i medfør af stk. 1 ikke gå ud over gældende fællesskabsret. Holdninger fastlagt i medfør af stk. 1 kan imidlertid gå ud over gældende fællesskabsret for så vidt angår kapitel IV i nævnte afsnit, når særlige omstændigheder gør sig gældende.

4. Uden at dette berører de relevante procedurer i EF-traktaten, hører Kommissionen behørigt, inden den fremsætter forslag til en foranstaltning i medfør af energifællesskabstraktatens afsnit III, de medlemsstater, der direkte berøres af forslaget.

5. Europa-Parlamentet underrettes straks og fuldt ud om afgørelser truffet af Rådet i medfør af stk. 1 vedrørende fastlæggelsen af Fællesskabets holdning i ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget.

6. De holdninger, som Det Europæiske Fællesskab skal indtage i energifællesskabets institutioner, skal sikre, at energifællesskabet ikke træffer foranstaltninger med retsvirkning, som

— er i strid med gældende fællesskabsret,

— medfører forskelsbehandling mellem medlemsstaterne, eller

— berører en EU-medlemsstats kompetence og rettigheder med hensyn til fastsættelsen af vilkårene for udnyttelsen af dens energikilder, dens valg mellem forskellige energikilder og dens generelle energiforsyningsstruktur.

7. De holdninger, som Det Europæiske Fællesskab skal indtage i reguleringsudvalget, fastlægges efter høring af Gruppen af Europæiske Tilsynsmyndigheder for Elektricitet og Gas (ERGEG) i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse 2003/796/EF af 11. november 2003 om oprettelse af gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for elektricitet og gas ⁽¹⁾.

Artikel 5

1. Proceduren i stk. 2 finder anvendelse, før Det Europæiske Fællesskabs holdning kan fastlægges i medfør af artikel 4, stk. 1, for så vidt angår afgørelser truffet af energifællesskabet i medfør af energifællesskabstraktatens artikel 100, nr. i), iii) og iv).

2. Efter henstilling fra Kommissionen bemyndiger Rådet, der træffer afgørelse efter de relevante bestemmelser i EF-traktaten, Kommissionen til at forhandle i energifællesskabets institutioner. Kommissionen fører sådanne forhandlinger i samråd med et særligt udvalg, der udpeges af Rådet til at bistå den i dette arbejde, og efter de direktiver, som Rådet måtte give den.

Artikel 6

1. Med forbehold af stk. 2 fremføres Det Europæiske Fællesskabs holdning af Kommissionens repræsentant i energifællesskabets institutioner.

2. I ministerrådet fremføres Det Europæiske Fællesskabs holdning af Rådets repræsentant for så vidt angår afgørelser, der træffes i medfør af energifællesskabstraktatens artikel 92.

Artikel 7

Tre år efter ikrafttrædelsen af denne afgørelse forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om de erfaringer, der er gjort med gennemførelsen af denne afgørelse, om nødvendigt ledsaget af et forslag om yderligere foranstaltninger.

Artikel 8

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 29. maj 2006.

På Rådets vegne

M. BARTENSTEIN

Formand

⁽¹⁾ EUT L 296 af 14.11.2003, s. 34.

OVERSÆTTELSE

ENERGIFÆLLESSKABS-TRAKTATEN

Parterne,

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB

på den ene side, og

FØLGENDE KONTRAHERENDE PARTER

på den anden side:

— Republikken Albanien, Republikken Bulgarien, Bosnien-Hercegovina, Republikken Kroatien, Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien, Republikken Montenegro, Rumænien, Republikken Serbien (i det følgende benævnt »de tilsluttede parter«),

og

— De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo i overensstemmelse med De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1244,

SOM BEFÆSTER Athen-processen og Athen-aftalememorandummerne fra 2002 og 2003,

SOM MÆRKER SIG, at Republikken Bulgarien, Rumænien og Republikken Kroatien er kandidatlande for tiltrædelse til Den Europæiske Union, og at Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien også har ansøgt om medlemskab,

SOM MÆRKER SIG, at Det Europæiske Råd i København i december 2002 bekræftede det europæiske perspektiv for Republikken Albanien, Bosnien-Hercegovina og Serbien og Montenegro som potentielle kandidater for tiltrædelse til Den Europæiske Union og understregede sin vilje til at støtte deres bestræbelser på at knytte sig tættere til Den Europæiske Union,

SOM ERINDRER OM, at Det Europæiske Råd i Thessaloniki i juni 2003 støttede »Thessaloniki-dagsordenen for det vestlige Balkan: På vej mod europæisk integration«, der sigter mod at styrke de privilegerede forbindelser mellem Den Europæiske Union og det vestlige Balkan yderligere, og hvori Den Europæiske Union opfordrer landene i dette område til at vedtage en bindende aftale om et sydøsteuropæisk energimarked,

SOM ERINDRER OM Euro-Middelhavspartnerskabsprocessen og den europæiske naboskabspolitik,

SOM ERINDRER OM bidraget fra stabilitetspagten for Sydøsteuropa, hvis hovedsigte er at styrke samarbejdet mellem stater og nationer i Sydøsteuropa og fremme vilkårene for fred, stabilitet og økonomisk vækst,

SOM ER BESLUTTET PÅ at skabe et integreret naturgas- og elmarked mellem parterne, baseret på fælles interesser og solidaritet,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at dette integrerede marked på et senere stadium vil kunne omfatte andre energiprodukter og energibærere, f.eks. flydende naturgas, benzin og brint, og andre vigtige netinfrastrukturer,

SOM ER BESLUTTET PÅ AT skabe stabile regulerings- og markedsmæssige rammer, der kan tiltrække investeringer i gasnet, elproduktion og transmissionsnet, så alle parterne kan få adgang til stabile og kontinuerlige gas- og elforsyninger, som er en væsentlig faktor for økonomisk udvikling og social stabilitet,

SOM ER BESLUTTET PÅ AT skabe et fælles reguleringsområde for gas- og elhandel, der i geografisk henseende dækker de pågældende produktmarkeder,

SOM ERKENDER, at Republikken Østrigs, Den Helleniske Republiks, Republikken Ungarns, Den Italienske Republiks og Republikken Sloveniens områder på naturlig måde allerede er integreret i de kontraherende parter gas- og elmarkeder eller direkte berørt af disse markeders funktion,

SOM ER BESLUTTET PÅ AT fremme gas- og elforsyninger på højt niveau til alle borgerne baseret på forsyningspligten og at sikre økonomiske og sociale fremskridt og beskæftigelse på højt niveau samt en afbalanceret og bæredygtig udvikling gennem skabelsen af et område uden indre grænser for gas og el,

SOM ØNSKER AT forbedre forsyningssikkerheden for det fælles reguleringsområde ved at skabe den nødvendige stabile reguleringsramme for denne region, så der kan etableres forbindelser til gasreserverne ved Det Kaspiske Hav, i Nordafrika og Mellemøsten, og de stedlige reserver af naturgas, kul og vandkraft kan udnyttes,

SOM ØNSKER AT forbedre miljøsituationen i tilknytning til gas og el og øge energieffektiviteten i forbindelse hermed og anvendelsen af vedvarende energikilder,

SOM ER BESLUTTET PÅ AT udvikle konkurrencen på gas- og elmarkedet i større målestok og udnytte mulighederne for stordriftsfordele,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der til virkeliggørelse af disse mål må etableres en vidtrækkende og integreret markedsreguleringsstruktur, der understøttes af stærke institutioner og effektiv overvågning, og hvori den private sektor inddrages i passende omfang,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der bør opstilles regler til fremme af gas- og elhandelen med henblik på at mindske presset på de statslige gas- og elsystemer og bidrage til løsning af knapheden på gas og el, og at sådanne regler er nødvendige for at skabe et fælles reguleringsområde svarende til de pågældende produktmarkeders geografiske udbredelse,

HAR BESLUTTET AT oprette et energifællesskab.

AFSNIT I

PRINCIPPER

Artikel 1

1. Ved denne traktat opretter parterne et gensidigt energifællesskab.

2. Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater kan blive deltagere i energifællesskabet, jf. denne traktats artikel 95.

Artikel 2

1. Energifællesskabet har til opgave at tilrettelægge forbindelserne mellem parterne og skabe de retlige og økonomiske rammer for netenergi, som defineret i stk. 2, med henblik på:

a) at skabe stabile regulerings- og markedsræssige rammer, der kan tiltrække investeringer i gasnet, elproduktion og transmissionsnet, så alle parterne kan få adgang til stabile gas- og elforsyninger, som er en væsentlig faktor for økonomisk udvikling og social stabilitet

b) at skabe et fælles reguleringsområde for handel med netenergi, der i geografisk henseende dækker de pågældende produktmarkeder

c) at forbedre forsyningssikkerheden for det fælles reguleringsområde ved at skabe et stabilt investeringsklima, hvor der kan etableres tilslutninger til gasreserverne ved Det Kaspiske Hav, i Nordafrika og Mellemøsten, og de stedlige reserver af naturgas, kul og vandkraft kan udnyttes

d) at forbedre miljøsituationen i tilknytning til netenergi og øge energieffektiviteten i forbindelse hermed og anvendelsen af vedvarende energikilder samt opstille vilkårene for energihandel i det fælles reguleringsområde

e) at udvikle konkurrencen på markedet for netenergi i større geografisk målestok og udnytte mulighederne for stordriftsfordele.

2. Ved »netenergi« forstår de el- og gassektorer, der er omfattet af Det Europæiske Fællesskabs direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet, *Den Europæiske Unions Tidende* L 176 af 15. juli 2003, s. 37-56; Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet, *Den Europæiske Unions Tidende* L 176 af 15. juli 2003, s. 57-78.

Artikel 3

Med henblik på artikel 2 omfatter energifællesskabet følgende aktiviteter:

- a) de kontraherende parter gennemførelse af gældende fællesskabsret vedrørende energi, miljø, konkurrence og vedvarende energikilder, som beskrevet i afsnit II nedenfor, både tilpasset energifællesskabets institutionelle rammer og de enkelte kontraherende parter særlige situation (i det følgende benævnt »den gældende fællesskabsrets omfang«), jf. afsnit II
- b) udformning af en særlig reguleringsramme, der giver netenergimarkederne mulighed for at fungere effektivt i de kontraherende parter områder og en del af Det Europæiske Fællesskabs område, og som omfatter skabelse af en enhedsmekanisme for grænseoverskridende transmission og/eller transport af netenergi og overvågning af unilaterale beskyttelsesforanstaltninger (i det følgende benævnt »mekanisme for netenergimarkedernes drift«), jf. afsnit III
- c) skabelse af et netenergimarked for parterne uden indre grænser, herunder samordning af gensidig bistand i tilfælde af alvorlige forstyrrelser af energinettene eller eksterne afbrydelser; heri kan indgå virkeliggørelse af en fælles eksternt energihandelspolitik (i det følgende benævnt »skabelse af et enhedsmarked for energi«), jf. afsnit IV.

Artikel 4

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (i det følgende benævnt »Europa-Kommissionen«) fungerer som koordinator af de tre aktiviteter, der er beskrevet i artikel 3.

Artikel 5

Energifællesskabet iagttager den gældende fællesskabsret, som er beskrevet i afsnit II, og som tilpasses denne traktats institutionelle rammer og de enkelte kontraherende parter særlige situation, for at sikre investeringssikkerhed på højt niveau og optimale investeringer.

Artikel 6

Parterne træffer alle passende foranstaltninger af generel eller særlig art til at sikre, at de forpligtelser, der følger af denne traktat, opfyldes. Parterne letter opfyldelsen af energifællesskabets opgaver. Parterne undlader at træffe foranstaltninger, som kan være til hinder for opfyldelsen af denne traktats mål.

Artikel 7

Enhver form for forskelsbehandling inden for rammerne af denne traktat er forbudt.

Artikel 8

Intet i denne traktat kan berøre en parts ret til at fastsætte vilkårene for udnyttelsen af dens energikilder, dens valg mellem forskellige energikilder og dens generelle energiforsyningsstruktur.

AFSNIT II

DEN GÆLDENDE FÆLLESSKABSRETS OMFANG

KAPITEL I

Geografisk anvendelsesområde

Artikel 9

Bestemmelserne i og foranstaltninger truffet i medfør af dette afsnit gælder for de tilsluttede parter og for området under De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo.

KAPITEL II

Den gældende fællesskabsret om energi

Artikel 10

Hver kontraherende part gennemfører den gældende fællesskabsret om energi efter tidsplanen herfor i bilag I.

Artikel 11

I denne traktat forstås ved »gældende fællesskabsret om energi« (i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet, (ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og (iii) Rådets forordning (EF) nr. 1228/2003 af 26. juni 2003 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling ⁽¹⁾.

KAPITEL III

Den gældende fællesskabsret om miljø

Artikel 12

De kontraherende parter gennemfører den gældende fællesskabsret om miljø efter tidsplanen herfor i bilag II.

Artikel 13

Parterne erkender Kyoto-protokollens store betydning. Hver kontraherende part bestræber sig på at tiltræde protokollen.

⁽¹⁾ Den Europæiske Unions Tidende L 176 af 15. juli 2003, s. 1-10.

Artikel 14

Parterne erkender betydningen af reglerne i Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening. Hver kontraherende part bestræber sig på at gennemføre dette direktiv.

Artikel 15

Efter denne traktats ikrafttræden skal opførelse og drift af nye kraftværker være i overensstemmelse med den gældende fællesskabsret om miljø.

Artikel 16

I denne traktat forstås ved »den gældende fællesskabsret om miljø« (i) Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, (ii) Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF, (iii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg og (iv) artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle.

Artikel 17

Bestemmelserne i og foranstaltninger truffet i medfør af dette kapitel gælder kun for netenergi.

*KAPITEL IV****Den gældende fællesskabsret om konkurrence****Artikel 18*

1. Følgende foranstaltninger er uforenelige med en behørig gennemførelse af traktaten i den udstrækning, samhandelen med netenergi mellem de kontraherende parter kan påvirkes herved:

- a) alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, som har til formål eller følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen
- b) en eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på markedet mellem de kontraherende parter eller en væsentlig del heraf
- c) al offentlig støtte, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse energikilder.

2. Alle former for praksis, der strider mod denne artikels bestemmelser, skal vurderes på grundlag af kriterier, som udformes på basis af anvendelsen af artikel 81, 82 og 87 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (anført i bilag III).

Artikel 19

For så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som er indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder, sikrer hver kontraherende part, at principperne i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, især artikel 86, stk. 1 og 2, (anført i bilag III), iagttages fra og med seks måneder efter datoen for nærværende traktats ikrafttræden.

*KAPITEL V****Den gældende fællesskabsret om vedvarende energikilder****Artikel 20*

Hver kontraherende part forelægger senest et år efter datoen for denne traktats ikrafttræden Europa-Kommissionen en plan for gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/77/EF den 27. september 2001 om fremme af elektricitet produceret fra vedvarende energikilder inden for det indre marked for elektricitet og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/30/EF af 8. maj 2003 om fremme af anvendelsen af biobrændstoffer og andre fornyelige brændstoffer til transport. Europa-Kommissionen forelægger de kontraherende parters planer for ministerrådet med henblik på vedtagelse.

*KAPITEL VI****Efterlevelse af Det Europæiske Fællesskabs generelle standarder****Artikel 21*

Senest et år efter datoen for denne traktats ikrafttræden opstiller sekretariatet en liste over Det Europæiske Fællesskabs generelle standarder, som forelægges ministerrådet med henblik på vedtagelse.

Artikel 22

Senest et år efter vedtagelsen af listen vedtager de kontraherende parter udviklingsplaner med sigte på at bringe deres netenergi-sektorer i overensstemmelse med Det Europæiske Fællesskabs generelle standarder.

Artikel 23

Ved »Det Europæiske Fællesskabs generelle standarder« forstås alle tekniske systemstandarder, der anvendes i Det Europæiske Fællesskab og kræves til sikker og effektiv drift af netsystemer, herunder hvad angår transmission, grænseoverskridende sammenkobling, fleksibilitet og generelle tekniske systemsikkerhedsstandarder, udgivet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektronisk Standardisering (Cenelec) og andre tilsvarende standardiseringsorganer eller udgivet af Den Europæiske Sammenslutning af Transmissionssystemoperatører (UCTE) og Den Europæiske Sammenslutning for Rationalisering af Energihandel (*European Association for the Streamlining of Energy Exchanges*) (Easeegas) med henblik på fastsættelse af fælles regler og forretningspraksis.

KAPITEL VII

Tilpasning og videreudvikling af den gældende fællesskabsret

Artikel 24

Energifællesskabet vedtager med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i dette afsnit foranstaltninger til tilpasning af den gældende fællesskabsret som beskrevet i dette afsnit, under hensyntagen til såvel denne traktats institutionelle rammer som de forskellige kontraherende parter særlige situation.

Artikel 25

Energifællesskabet kan træffe foranstaltninger til, i tråd med udviklingen i Det Europæiske Fællesskabs lovgivning, at gennemføre ændringer til den gældende fællesskabsret som beskrevet i dette afsnit.

AFSNIT III

MEKANISME FOR NETENERGIMARKDEDERNES DRIFT

KAPITEL I

Geografisk anvendelsesområde

Artikel 26

Bestemmelserne i og foranstaltninger truffet i medfør af dette afsnit gælder for de tilsluttede parter områder, for området under De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo og for Det Europæiske Fællesskabs områder omhandlet i artikel 27.

Artikel 27

Hvad Det Europæiske Fællesskab angår, gælder bestemmelserne i og foranstaltninger truffet i medfør af dette afsnit for Republikken Østrigs, Den Hellsenske Republiks, Republikken Ungarns, Den Italienske Republiks og Republikken Sloveniens områder. Efter en tilsluttet parts tiltrædelse til Den Europæiske Union gælder bestemmelserne i og foranstaltninger truffet i medfør af dette afsnit automatisk også for den pågældende nye medlemsstats område.

KAPITEL II

Mekanisme for fjerntransport af netenergi

Artikel 28

Energifællesskabet træffer supplerende foranstaltninger til at skabe en enhedsmekanisme for grænseoverskridende transmission og/eller transport af netenergi.

KAPITEL III

Forsyningssikkerhed

Artikel 29

Senest et år efter datoen for denne traktats ikrafttræden vedtager parterne erklæringer om forsyningssikkerhed, hvori de især beskriver spredningen i deres energiforsyninger, den tekniske sikkerhed og den geografiske oprindelse for importerede brændstoffer. Erklæringerne meddeles sekretariatet og er tilgængelige for alle parter i denne traktat. De føres ajour hvert andet år. Sekretariatet yder vejledning og bistand i forbindelse med disse erklæringer.

Artikel 30

Artikel 29 indebærer ikke krav om ændring af parternes energipolitik eller indkøbspraksis.

KAPITEL IV

Energiforsyning til borgerne

Artikel 31

Energifællesskabet fremmer høje forsyningsniveauer af netenergi til alle sine borgere inden for rammerne af forsyningspligten som foreskrevet i den relevante gældende fællesskabsret om energi.

Artikel 32

I dette øjemed kan energifællesskabet træffe foranstaltninger til:

- a) at give mulighed for elforsyning til hele befolkningen
- b) at fremme effektive strategier til efterspørgselsstyring
- c) at sikre loyal konkurrence.

Artikel 33

Energifællesskabet kan også fremsætte anbefalinger til støtte for en effektiv reform af parternes netenergisektorer, bl.a. for at øge andelen af betalende energiforbrugere og give forbrugerne adgang til netenergi til overkommelige priser.

KAPITEL V

Harmonisering

Artikel 34

Energifællesskabet kan træffe foranstaltninger til at sikre kompatible markedsmodeller for netenergimarkedernes drift og gensidig anerkendelse af godkendelser samt foranstaltninger til fremme af etableringsfrihed for netenergivirksomheder.

KAPITEL VI

Vedvarende energikilder og energieffektivitet

Artikel 35

Energifællesskabet kan træffe foranstaltninger til at fremme udvikling på områderne vedvarende energikilder og energieffektivitet, under hensyntagen til fordelene herved for forsynings-sikkerhed, miljøbeskyttelse, social samhørighed og regionaludvikling.

KAPITEL VII

Beskyttelsesforanstaltninger

Artikel 36

Opstår der en pludselig krise på netenergimarkedet i en tilsluttet parts område, i området under De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo eller i et af Det Europæiske Fællesskabs områder som omhandlet i artikel 27, hvor der er fare for personers fysiske sikkerhed, for netenergiapparaters eller -anlægs driftssikkerhed eller systemets integritet i det pågældende område, kan den pågældende part midlertidigt træffe de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger.

Artikel 37

Sådanne beskyttelsesforanstaltninger skal forstyrre netenergimarkedets funktion mindst muligt og må ikke være mere vidtgående end strengt nødvendigt til afhjælpning af de pludselige vanskeligheder, der er opstået. De må ikke medføre konkurrenceforvridning og påvirke samhandelen negativt på en måde, som strider imod den fælles interesse.

Artikel 38

Den pågældende part meddeler omgående disse beskyttelsesforanstaltninger til sekretariatet, som straks underretter de andre parter herom.

Artikel 39

Energifællesskabet kan fastslå, at den pågældende parts beskyttelsesforanstaltninger ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel, og kræve, at parten ophæver eller ændrer disse beskyttelsesforanstaltninger.

AFSNIT IV

OPRETTELSE AF ET ENHEDSMARKED FOR ENERGI

KAPITEL I

Geografisk anvendelsesområde

Artikel 40

Bestemmelserne i og foranstaltninger truffet i medfør af dette afsnit gælder for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse på de i den

nævnte traktat fastlagte vilkår, for de tilsluttede parters områder og for området under De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo.

KAPITEL II

Et indre energimarked

Artikel 41

1. Told og kvantitative restriktioner på import og eksport af netenergi og alle foranstaltninger med tilsvarende virkning forbydes mellem parterne. Dette forbud gælder også finanstold.

2. Stk. 1 udelukker ikke kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning, der er begrundet i hensynet til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed, beskyttelse af menneskers og dyrs liv og sundhed, beskyttelse af planter eller beskyttelse af industriel og kommerciel ejendomsret. Sådanne restriktioner eller foranstaltninger må dog ikke udgøre et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem parterne.

Artikel 42

1. Energifællesskabet kan træffe foranstaltninger til at oprette en enhedsmarked for netenergi uden indre grænser.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på fiskale bestemmelser, bestemmelser vedrørende den frie bevægelighed for personer og bestemmelser vedrørende ansattes rettigheder og interesser.

KAPITEL III

Politik for ekstern handel på energiområdet

Artikel 43

Energifællesskabet kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at regulere import og eksport af netenergi til og fra tredjelande for at sikre lige adgang til og fra tredjelandenes markeder under hensyntagen til grundlæggende miljønormer eller for at sikre, at det indre energimarked fungerer forsvarligt.

KAPITEL IV

Gensidig bistand i tilfælde af forsyningsafbrydelser

Artikel 44

Sker der en afbrydelse i netenergiforsyningerne, der rammer en part, og som også berører en anden part eller et tredjeland, søger parterne at finde en hurtig løsning i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel.

Artikel 45

Ministerrådet mødes efter anmodning fra den part, der er direkte ramt af afbrydelsen. Ministerrådet kan træffe de nødvendige foranstaltninger til at afhjælpe afbrydelsen.

Artikel 46

Senest et år efter datoen for denne traktats ikrafttræden vedtager ministerrådet en procedureafgørelse for håndhævelse af pligten til gensidig bistand i medfør af dette kapitel; den kan indeholde bestemmelser om overdragelse af beføjelser til den permanente gruppe på højt plan til at træffe foreløbige foranstaltninger.

AFSNIT V

ENERGIFÆLLESSKABETS INSTITUTIONER

KAPITEL I

Ministerrådet*Artikel 47*

Ministerrådet sikrer, at målene i denne traktat opfyldes. Ministerrådet

- a) udfærdiger generelle retningslinjer
- b) træffer foranstaltninger
- c) vedtager procedureafgørelser, hvorved den permanente gruppe på højt plan, reguleringsudvalget eller sekretariatet på nøje anførte betingelser kan overdrages særlige opgaver, beføjelser og forpligtelser til at føre energifællesskabets politik ud i livet.

Artikel 48

Ministerrådet består af en repræsentant for hver kontraherende part og to repræsentanter for Det Europæiske Fællesskab. En ikke-stemmeafgivende repræsentant for hver deltager kan deltage i dets møder.

Artikel 49

Ministerrådet vedtager sin forretningsorden ved en procedureafgørelse.

Artikel 50

Formandskabet indehaves efter tur af hver kontraherende part i seks måneder. Rækkefølgen fastsættes af ministerrådet ved en procedureafgørelse. Formandskabet indkalder ministerrådet på et af formandskabet fastsat sted. Ministerrådet mødes mindst hver sjette måned. Møderne forberedes af sekretariatet.

Artikel 51

Formandskabet leder ministerrådet og bistås af en repræsentant for Det Europæiske Fællesskab og en repræsentant for det kommende formandskab i disses genskab af næstformænd.

Formandskabet og næstformændene udarbejder udkastet til dagsorden.

Artikel 52

Ministerrådet forelægger en årsrapport om energifællesskabets aktiviteter for Europa-Parlamentet samt for de tilsluttede parters og deltagernes parlamenter.

KAPITEL II

Den permanente gruppe på højt plan*Artikel 53*

Den permanente gruppe på højt plan:

- a) forbereder ministerrådets arbejde
- b) accepterer anmodninger om teknisk bistand fra internationale donororganisationer, internationale finansieringsinstitutioner og bilaterale donorer
- c) aflægger rapport for ministerrådet om opfyldelsen af målene i denne traktat
- d) træffer foranstaltninger, hvis det har fået beføjelse hertil af ministerrådet
- e) vedtager procedureafgørelser, dog ikke om overdragelse af opgaver, beføjelser eller forpligtelser til andre af energifællesskabets institutioner
- f) drøfter udviklingen i den gældende fællesskabsret som beskrevet i afsnit II på grundlag af en rapport, som Europa-Kommissionen aflægger regelmæssigt.

Artikel 54

Den permanente gruppe på højt plan består af en repræsentant for hver kontraherende part og to repræsentanter for Det Europæiske Fællesskab. En ikke-stemmeafgivende repræsentant for hver deltager kan deltage i dens møder.

Artikel 55

Den permanente gruppe på højt plan vedtager sin forretningsorden ved en procedureafgørelse.

Artikel 56

Formandskabet indkalder den permanente gruppe på højt plan på et af formandskabet fastsat sted. Møderne forberedes af sekretariatet.

Artikel 57

Formandskabet leder den permanente gruppe på højt plan og bistås af en repræsentant for Det Europæiske Fællesskab og en repræsentant for det kommende formandskab i disses egenskab af næstformænd. Formandskabet og næstformændene udarbejder udkastet til dagsorden.

*KAPITEL III***Reguleringsudvalget***Artikel 58*

Reguleringsudvalget

- a) rådgiver ministerrådet eller den permanente gruppe på højt plan om spørgsmål vedrørende lovbestemte, tekniske og regulatoriske regler
- b) fremsætter anbefalinger i forbindelse med grænseoverskridende tvister mellem to eller flere myndigheder efter anmodning fra en af disse
- c) træffer foranstaltninger, hvis det har fået beføjelse hertil af ministerrådet
- d) vedtager procedureafgørelser.

Artikel 59

Reguleringsudvalget består af en repræsentant for hver kontraherende parts energimyndighed, i overensstemmelse med de relevante dele af den gældende fællesskabsret om energi. Det Europæiske Fællesskab repræsenteres af Europa-Kommissionen, bistået af en energimyndighed fra hver deltager og en repræsentant for gruppen af europæiske tilsynsmyndigheder for elektricitet og gas (ERGEG). Hvis en kontraherende part eller en deltager både har en myndighed for gas og en myndighed for elektricitet, afgør den kontraherende part eller deltageren under hensyntagen til dagsordenen for mødet, hvilken myndighed der skal deltage i reguleringsudvalgets møde.

Artikel 60

Reguleringsudvalget vedtager sin forretningsorden ved en procedureafgørelse.

Artikel 61

Reguleringsudvalget vælger en formand for en periode, som det selv fastsætter. Europa-Kommissionen fungerer som næstformand. Formanden og næstformanden udarbejder udkastet til dagsorden.

Artikel 62

Reguleringsudvalgets møder holdes i Athen.

*KAPITEL IV***Forummerne***Artikel 63*

To forummer bestående af repræsentanter for alle interesseparter, herunder erhvervsliv, myndigheder og forbrugere, rådgiver energifællesskabet.

Artikel 64

Forummerne har en repræsentant for Kommissionen som formand.

Artikel 65

Forummernes konklusioner vedtages ved konsensus. De videregives til den permanente gruppe på højt plan.

Artikel 66

Elektricitetsforummets møder holdes i Athen. Gasforummets møder holdes på et sted, der bestemmes af ministerrådet ved en procedureafgørelse.

*KAPITEL V***Sekretariatet***Artikel 67*

Sekretariatets opgaver består i

- a) at yde ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan, reguleringsudvalget og forummerne administrativ støtte
- b) at føre tilsyn med, at parterne opfylder deres forpligtelser efter denne traktat fyldestgørende, og at forelægge ministerrådet årlige statusrapporter
- c) at føre tilsyn med donorerne aktiviteter i de tilsluttede parter områder og i området under De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo og at bistå ved Europa-Kommissionens koordinering heraf samt yde donorerne administrativ støtte
- d) at udføre andre opgaver, som tillægges det efter denne traktat eller ved en procedureafgørelse vedtaget af ministerrådet, dog ikke beføjelse til at træffe foreløbige foranstaltninger, og
- e) at vedtage procedureafgørelser.

Artikel 68

Sekretariatet består af en direktør og det for energifællesskabet nødvendige personale.

Artikel 69

Sekretariatets direktør udnævnes af ministerrådet ved en procedureafgørelse. Ministerrådet fastlægger ved en procedureafgørelse regler for ansættelse af sekretariatspersonale og for dettes arbejdsforhold og for en ligelig geografisk fordeling. Personalet udvælges og udnævnes af direktøren.

Artikel 70

Direktøren og personalet må ved udøvelsen af deres opgaver ikke indhente eller modtage instrukser fra nogen part i denne traktat. De handler upartisk og fremmer energifællesskabets interesser.

Artikel 71

Sekretariatets direktør eller en udpeget stedfortræder bistår ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan, reguleringsudvalget og forummerne.

Artikel 72

Sekretariatet har sæde i Wien.

*KAPITEL VI***Budget***Artikel 73*

Hver part bidrager til energifællesskabets budget som anført i bilag IV. Bidragenes størrelse kan efter anmodning fra en part revurderes hvert femte år ved en procedureafgørelse fra ministerrådet.

Artikel 74

Ministerrådet vedtager ved en procedureafgørelse energifællesskabets budget hvert andet år. Budgettet dækker energifællesskabets udgifter til driften af dets institutioner. De enkelte institutioners udgifter anføres i hver sin del af budgettet. Ministerrådet vedtager en procedureafgørelse om fastsættelse af proceduren for gennemførelse af budgettet og for regnskabsaflægelse, revision og kontrol.

Artikel 75

Sekretariatets direktør gennemfører budgettet i overensstemmelse med procedureafgørelsen vedtaget i medfør af artikel 74 og aflægger årligt beretning for ministerrådet om budgettets gennemførelse. Ministerrådet kan om nødvendigt ved en procedureafgørelse give uafhængige revisorer i opdrag at kontrollere, om budgettet gennemføres korrekt.

*AFSNIT VI***BESLUTNINGSPROCES***KAPITEL I***Almindelige bestemmelser***Artikel 76*

Foranstaltninger kan tage form af afgørelser eller anbefalinger.

En afgørelse er bindende i alle enkeltheder for den, den er rettet til.

En anbefaling er ikke bindende. Parterne bestræber sig bedst muligt på at føre anbefalinger ud i livet.

Artikel 77

Hver part har én stemme, jf. dog artikel 80.

Artikel 78

Ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget kan kun handle, hvis to tredjedele af parterne er repræsenteret. Ikke afgivne stemmer fra tilstedeværende parter medregnes ikke.

*KAPITEL II***Foranstaltninger i medfør af afsnit II***Artikel 79*

Ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget træffer foranstaltninger i medfør af afsnit II på forslag af Europa-Kommissionen. Europa-Kommissionen kan når som helst ændre eller trække sit forslag tilbage under proceduren for vedtagelse af foranstaltninger.

Artikel 80

Hver kontraherende part har én stemme.

Artikel 81

Ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget træffer afgørelse med et flertal af de afgivne stemmer.

*KAPITEL III***Foranstaltninger i medfør af afsnit III***Artikel 82*

Ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget træffer foranstaltninger i medfør af afsnit III på forslag af en part eller sekretariatet.

Artikel 83

Ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget træffer afgørelse med et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer, herunder en positiv stemme fra Det Europæiske Fællesskab.

KAPITEL IV

Foranstaltninger i medfør af afsnit IV*Artikel 84*

Ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget træffer foranstaltninger i medfør af afsnit IV på forslag af en part.

Artikel 85

Ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget træffer foranstaltninger med enstemmighed.

KAPITEL V

Procedureafgørelser*Artikel 86*

En procedureafgørelse regulerer spørgsmål vedrørende organisation, budget og gennemsigtighed for energifællesskabet, herunder overdragelse af beføjelser fra ministerrådet til den permanente gruppe på højt plan, reguleringsudvalget og sekretariatet, og er bindende for energifællesskabets institutioner og, såfremt det er fastsat i procedureafgørelsen, for parterne.

Artikel 87

Procedureafgørelser vedtages efter beslutningsprocessen i kapitel III i dette afsnit, jf. dog artikel 88.

Artikel 88

Procedureafgørelsen om udnævnelse af sekretariatets direktør som omhandlet i artikel 69 vedtages med simpelt flertal på forslag fra Europa-Kommissionen. Procedureafgørelser om budgetspørgsmål som omhandlet i artikel 73 og 74 vedtages med enstemmighed på forslag af Europa-Kommissionen. Procedureafgørelser om overdragelse af beføjelser til reguleringsudvalget som omhandlet i artikel 47, litra c), vedtages med enstemmighed på forslag af en part eller sekretariatet.

AFSNIT VII

GENNEMFØRELSE AF AFGØRELSE OG BILÆGGELSE AF TVISTER*Artikel 89*

Parterne gennemfører afgørelser, der er rettet til dem, i national ret inden for den i den pågældende afgørelse fastsatte frist.

Artikel 90

1. Såfremt en part ikke opfylder en forpligtelse i medfør af traktaten eller ikke gennemfører en afgørelse, som er rettet til den, inden for den fastsatte frist, kan dette bringes til ministerrådets kundskab ved begrundet anmodning fra en part, sekretariatet eller reguleringsudvalget. Private organer kan rette klage til sekretariatet.

2. Den berørte part kan fremsætte bemærkninger til en anmodning eller klage.

Artikel 91

1. Ministerrådet kan fastslå, at en part har misligholdt sine forpligtelser. Ministerrådet træffer afgørelse

a) med simpelt flertal, hvis overtrædelsen vedrører afsnit II

b) med to tredjedeles flertal, hvis overtrædelsen vedrører afsnit III

c) med enstemmighed, hvis overtrædelsen vedrører afsnit IV.

2. Ministerrådet kan efterfølgende med simpelt flertal tilbagekalde afgørelser truffet i medfør af denne artikel.

Artikel 92

1. På anmodning af en part, sekretariatet eller reguleringsudvalget kan ministerrådet med enstemmighed fastslå, at en part gør sig skyldig i en alvorlig og vedholdende overtrædelse af sine forpligtelser i medfør af denne traktat, og kan suspendere visse af traktatens rettigheder for den pågældende part, herunder suspension af stemmeret og udelukkelse fra at deltage i møder eller mekanismer fastsat i traktaten.

2. Ministerrådet kan efterfølgende med simpelt flertal tilbagekalde afgørelser truffet i medfør af denne artikel.

Artikel 93

Ved vedtagelsen af afgørelser omhandlet i artikel 91 og 92 tager ministerrådet ikke hensyn til den stemme, der afgives af den pågældende parts repræsentant.

AFSNIT VIII

FORTOLKNING*Artikel 94*

Institutionerne fortolker udtryk eller begreber, som er anvendt i denne traktat, og som er afledt af Det Europæiske Fællesskabs lovgivning, i overensstemmelse med retspraksis under De Europæiske Fællesskabers Domstol og Ret i Første Instans. Foreligger der ingen fortolkning fra disse domstole, giver ministerrådet retningslinjer for fortolkning af denne traktat. Den kan overdrage denne opgave til den permanente gruppe på højt plan. Sådanne fortolkningsretningslinjer berører på ingen måde eventuel efterfølgende fortolkning af den gældende fællesskabsret fra Domstolens eller Førsteinstansrettens side.

AFSNIT IX

DELTAGERE OG OBSERVATØRER*Artikel 95*

Enhver medlemsstat af Det Europæiske Fællesskab kan på anmodning til ministerrådet blive repræsenteret som deltager i ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan og reguleringsudvalget på betingelserne i artikel 48, 54 og 59 og deltage i drøftelserne i ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan, reguleringsudvalget og forummerne.

Artikel 96

1. Ministerrådet kan efter begrundet anmodning fra et nabo-tredjeland med enstemmighed acceptere landet som observatør. Moldova accepteres som observatør efter anmodning herom forelagt ministerrådet senest seks måneder efter datoen for dennes traktats ikrafttræden.

2. Observatører kan uden at deltage i drøftelserne overvære møderne i ministerrådet, den permanente gruppe på højt plan, reguleringsudvalget og forummerne.

AFSNIT X

VARIGHED*Artikel 97*

Denne traktat indgås for en periode på 10 år fra ikrafttrædelsesdatoen. Ministerrådet kan med enstemmighed træffe afgørelse om forlængelse af traktatens varighed. Træffes der ikke en sådan afgørelse, kan traktaten fortsat finde anvendelse mellem parter, som har stemt for forlængelse af traktaten, forudsat at de tæller mindst to tredjedele af energifællesskabets parter.

Artikel 98

En part kan udtræde af denne traktat med seks måneders varsel til sekretariatet.

Artikel 99

En tilsluttet part bliver efter tiltrædelsen til Det Europæiske Fællesskab deltager som omhandlet i artikel 95.

AFSNIT XI

ÆNDRING OG TILTRÆDELSE*Artikel 100*

Ministerrådet kan med enstemmighed blandt sine medlemmer:

- i) ændre bestemmelserne i afsnit I til VII
- ii) beslutte at gennemføre andre dele af den gældende fællesskabsret, som vedrører netenergi
- iii) udvide denne traktat til også at omfatte andre energiprodukter og energibærere eller andre vigtige netinfrastrukturer
- iv) acceptere en ny parts tiltrædelse til energifællesskabet.

AFSNIT XII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER OG OVERGANGSBESTEMMELSER*Artikel 101*

Rettigheder og forpligtelser, der følger af aftaler indgået af en kontraherende part inden undertegnelsen af denne traktat, berøres ikke af bestemmelserne i denne traktat, jf. dog artikel 102 og 103. I det omfang disse aftaler er uforenelige med denne traktat, bringer den kontraherende part senest et år efter traktatens ikrafttræden alle egnede midler i anvendelse for at fjerne de konstaterede uoverensstemmelser.

Artikel 102

Ingen forpligtelser i medfør af denne traktat berører parternes retlige forpligtelser i medfør af traktaten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen.

Artikel 103

Denne traktat berører ikke eventuelle forpligtelser i medfør af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og en kontraherende part på den anden side. Denne traktat berører ikke eventuelle tilsagn afgivet som led i forhandlingerne om tiltrædelse til Den Europæiske Union.

Artikel 104

Indtil vedtagelsen af procedureafgørelsen omhandlet i artikel 50 besættes formandskabet i den rækkefølge, der er angivet i Athen-aftalememorandummet fra 2003 ⁽¹⁾.

Artikel 105

Denne traktat godkendes af parterne efter deres interne procedurer.

Denne traktat træder i kraft den første dag i måneden efter den dato, hvor Det Europæiske Fællesskab og seks kontraherende parter har givet meddelelse om afslutningen af de procedurer, der er nødvendige med henblik herpå.

Meddelelsen sendes til Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union, som er depositar for denne traktat.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de behørigt befuldmægtigede repræsentanter undertegnet denne traktat.

Udfærdiget i Athen, den femogtyvende oktober to tusind og fem.

⁽¹⁾ Aftalememorandum om det regionale energimarked i Sydøsteuropa og integrering heraf i Det Europæiske Fællesskabs indre energimarked, undertegnet i Athen den 8. december 2003.

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION**Formandskabet**

Athen, den 25. oktober 2005

Minčo Jordanov

Vice-premierminister i

Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien

Hr. Jordanov,

Det Europæiske Fællesskab noterer sig Deres skrivelse af dags dato og bekræfter, at Deres skrivelse og dette svar træder i stedet for Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedoniens undertegnelse af traktaten om oprettelse af energifællesskabet. Dette må imidlertid ikke fortolkes som nogen form for accept eller anerkendelse fra Det Europæiske Fællesskabs side af en anden betegnelse end »Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien«.

Modtag, hr. Jordanov, forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

På Det Europæiske Fællesskabs vegne

Republikken Makedonien
— Vice-premierministerens kontor —
Minčo Jordanov

Athen, den 25. oktober 2005

Jeg erklærer herved, at teksten til traktaten om oprettelse af energifællesskabet kan accepteres af regeringen for Republikken Makedonien.

Med denne skrivelse anser regeringen for Republikken Makedonien sig for at være signatar af traktaten om oprettelse af energifællesskabet,

Jeg erklærer imidlertid, at Republikken Makedonien ikke kan acceptere den betegnelse, der i ovennævnte dokumenter anvendes for mit land, i betragtning af at mit lands forfatningsmæssige navn er Republikken Makedonien.

Modtag forsikringen om min mest udmærkede højagtelse.

Minčo Jordanov

*BILAG I***Tidsplan for gennemførelsen af EF-direktiv 2003/54 og 2003/55 og EF-forordning nr. 1228/2003 af 26. juni 2003**

1. Senest tolv måneder efter denne traktats ikrafttræden gennemfører parterne følgende, jf. dog stk. 2 nedenfor og artikel 24:
 - i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/54/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for elektricitet
 - ii) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26. juni 2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas
 - iii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1228/2003 af 26. juni 2003 om betingelserne for netadgang i forbindelse med grænseoverskridende elektricitetsudveksling.
 2. Hver kontraherende part sikrer, at privilegerede kunder som omhandlet i EF-direktiv 2003/54/EF og 2003/55/EF:
 - i) fra den 1. januar 2008 omfatter alle erhvervskunder og
 - ii) fra den 1. januar 2015 omfatter alle kunder.
-

*BILAG II***Tidsplan for gennemførelsen af den gældende fællesskabsret om miljø**

1. Ved denne traktats ikrafttræden gennemfører hver kontraherende part Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003.
 2. Hver kontraherende part gennemfører senest den 31. december 2011 Rådets direktiv 1999/32/EF af 26. april 1999 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer og om ændring af direktiv 93/12/EØF.
 3. Hver kontraherende part gennemfører senest den 31. december 2017 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/80/EF af 23. oktober 2001 om begrænsning af visse luftforurenende emissioner fra store fyringsanlæg.
 4. Ved denne traktats ikrafttræden gennemfører hver kontraherende part artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle.
-

BILAG III

EF-traktatens artikel 81

1. Alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem medlemsstater, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for fællesmarkedet, er uforenelige med fællesmarkedet og er forbudt, navnlig sådanne, som består i:
 - a) direkte eller indirekte fastsættelse af købs- eller salgspriser eller af andre forretningsbetingelser
 - b) begrænsning af eller kontrol med produktion, afsætning, teknisk udvikling eller investeringer
 - c) opdeling af markeder eller forsyningskilder
 - d) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen
 - e) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.
2. De aftaler eller vedtagelser, som er forbudt i medfør af denne artikel, har ingen retsvirkning.
3. Bestemmelserne i stk. 1 kan dog erklæres uanvendelige på:
 - enhver aftale eller kategori af aftaler mellem virksomheder
 - enhver vedtagelse eller kategori af vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder
 - enhver samordnet praksis eller kategori deraf,

som bidrager til at forbedre produktionen eller fordelingen af varerne eller til at fremme den tekniske eller økonomiske udvikling, samtidig med at de sikrer forbrugerne en rimelig andel af fordelene herved, og uden at der:

- a) pålægges de pågældende virksomheder begrænsninger, som ikke er nødvendige for at nå disse mål
- b) gives disse virksomheder mulighed for at udelukke konkurrencen for en væsentlig del af de pågældende varer.

EF-traktatens artikel 82

En eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på fællesmarkedet eller en væsentlig del heraf er uforenelig med fællesmarkedet og forbudt i den udstrækning, samhandelen mellem medlemsstater herved kan påvirkes.

Misbrug kan især bestå i:

- a) direkte eller indirekte påtvingelse af urimelige købs- eller salgspriser eller af andre urimelige forretningsbetingelser
- b) begrænsning af produktion, afsætning eller teknisk udvikling til skade for forbrugerne

- c) anvendelse af ulige vilkår for ydelser af samme værdi over for handelspartnere, som derved stilles ringere i konkurrencen
- d) at det stilles som vilkår for indgåelse af en aftale, at medkontrahenten godkender tillægsydelser, som efter deres natur eller ifølge handelssædvane ikke har forbindelse med aftalens genstand.

EF-traktatens artikel 86, stk. 1 og 2

1. Medlemsstaterne afstår, for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som de indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, fra at træffe eller opretholde foranstaltninger, som er i strid med denne traktats bestemmelser, navnlig de i artiklerne 12 og 81-89 nævnte.
2. Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod Fællesskabets interesse.

EF-traktatens artikel 87

1. Bortset fra de i denne traktat hjemlede undtagelser er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.
2. Forenelige med fællesmarkedet er:
 - a) støtte af social karakter til enkelte forbrugere, forudsat at den ydes uden forskelsbehandling med hensyn til varenes oprindelse
 - b) støtte, hvis formål er at råde bod på skader, der er forårsaget af naturkatastrofer eller af andre usædvanlige begivenheder
 - c) støtteforanstaltninger for økonomien i visse af Forbundsrepublikken Tysklands områder, som er påvirket af Tysklands deling, i det omfang de er nødvendige for at opveje de økonomiske ulemper, som denne deling har forårsaget.
3. Som forenelige med fællesmarkedet kan betragtes:
 - a) støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse
 - b) støtte, der kan fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi
 - c) støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse
 - d) støtte til fremme af kulturen og bevarelse af kulturarven, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser
 - e) andre former for støtte, hvorom Rådet på forslag af Kommissionen træffer beslutning med kvalificeret flertal.

BILAG IV

Bidrag til budgettet

Parter	Bidrag i procent
Det Europæiske Fællesskab	94,9 %
Republikken Albanien	0,1 %
Republikken Bulgarien	1 %
Bosnien-Hercegovina	0,3 %
Republikken Kroatien	0,5 %
Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	0,1 %
Republikken Montenegro	0,1 %
Rumænien	2,2 %
Republikken Serbien	0,7 %
De Forenede Nationers midlertidige administrative mission i Kosovo	0,1 %

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 14. juli 2006

om ændring af beslutning 2006/264/EF om beskyttelsesforanstaltninger over for Newcastle disease i Rumænien

(meddelt under nummer K(2006) 3167)

(EØS-relevant tekst)

(2006/501/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽¹⁾, særlig artikel 18, stk. 7,

under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽²⁾, særlig artikel 22, stk. 6, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Newcastle disease er en meget smitsom virus sygdom hos fjerkræ og fugle, og der er en risiko for, at sygdomsagensen indslæbes i forbindelse med den internationale handel med levende fjerkræ og fjerkræprodukter.

(2) Kommissionens beslutning 2006/264/EF af 27. marts 2006 om beskyttelsesforanstaltninger over for Newcastle disease i Rumænien ⁽³⁾ blev vedtaget som en reaktion på udbrud af Newcastle disease i Rumænien. I henhold til

nævnte beslutning skal medlemsstaterne suspendere import af levende fjerkræ, strudsefugle, opdrættet og vildtlevende fjervildt samt af rugeæg, fersk kød, tilberedt kød og kødprodukter fra disse arter fra visse dele af Rumænien.

(3) Rumænien har underrettet Kommissionen om endnu et udbrud af Newcastle disease i regionen Sălaj, som er en del af Rumænien, hvorfra importen til Fællesskabet ikke har været suspenderet. Denne region bør derfor opføres på listen i bilaget til beslutning 2006/264/EF.

(4) Under hensyntagen til den nuværende epidemiologiske situation i Rumænien med hensyn til Newcastle disease bør de foranstaltninger, der er fastsat i beslutning 2006/264/EF, forlænges.

(5) Beslutning 2006/264/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(6) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarer og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 2006/264/EF foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved tiltrædelsesakten af 2003.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1. Berigtiget i EUT L 191 af 28.5.2004, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 95 af 4.4.2006, s. 6.

1) I artikel 5 ændres »31. juli 2006« til »31. december 2006«.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

2) Bilaget erstattes af teksten i bilaget til nærværende beslutning.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. juli 2006.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer straks de fornødne foranstaltninger for at efterkomme denne beslutning og offentliggøre foranstaltningerne. De underretter straks Kommissionen herom.

På Kommissionens vegne

Markos KYPRIANOU

Medlem af Kommissionen

BILAG»*BILAG*

Dele af Rumæniens område, jf. artikel 1 og 2:

Regionen Argeş

Regionen Braşov

Regionen Bucharest

Regionen Brăila

Regionen Buzău

Regionen Caraş-Severin

Regionen Călăraşi

Regionen Constanţa

Regionen Dâmboviţa

Regionen Giurgiu

Regionen Gorj

Regionen Ialomiţa

Regionen Ilfov

Regionen Mehedinţi

Regionen Mureş

Regionen Olt

Regionen Prahova

Regionen Sălaj

Regionen Tulcea

Regionen Vaslui

Regionen Vâlcea

Regionen Vrancea.»

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 11. maj 2006

om et krav til medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger til at sikre, at der kun markedsføres børnesikrede lightere, og forbyde markedsføringen af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets

(meddelt under nummer K(2006) 1887 og nummer K(2006) 1887, berigtiget)

(EØS-relevant tekst)

(Denne beslutning erstatter og ophæver Kommissionens beslutning 2006/498/EF offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende L 197 af 19. juli 2006, s. 9)

(2006/502/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/95/EF af 3. december 2001 om produktsikkerhed i almindelighed ⁽¹⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge direktiv 2001/95/EF må producenter kun markedsføre sikre produkter.
- (2) Bliver Kommissionen bekendt med, at bestemte produkter udgør en alvorlig risiko for forbrugernes sikkerhed og sundhed, kan den under overholdelse af visse krav i henhold til artikel 13 i direktiv 2001/95/EF vedtage en beslutning, som pålægger medlemsstaterne at træffe midlertidige foranstaltninger til især at begrænse eller stille særlige betingelser for markedsføring af sådanne produkter, forbyde produkternes markedsføring og vedtage de nødvendige ledsageforanstaltninger til at sikre, at forbuddet overholdes, eller kræve produkterne trukket eller kaldt tilbage fra markedet.
- (3) En sådan beslutning træffes i de tilfælde, hvor medlemsstaterne anvender vidt forskellige fremgangsmåder for at imødegå den pågældende risiko, hvor risikoen ikke, på grund af arten af det pågældende produktsikkerhedspro-

blem, kan imødegås på en måde, der svarer til sagens hastende karakter, på grundlag af de procedurer, der er fastsat i specifikke fællesskabsforskrifter vedrørende de pågældende produkter, og hvor risikoen alene kan imødegås effektivt ved vedtagelse af passende foranstaltninger på fællesskabsniveau for at tilvejebringe et ensartet og højt beskyttelsesniveau for forbrugernes sikkerhed og sundhed og for at sikre, at det indre marked fungerer tilfredsstillende.

- (4) Lightere er i sig selv farlige produkter, da de frembringer en flamme eller varme og indeholder et brændbart brændstof. Lightere frembyder en alvorlig risiko, når de bruges forkert af børn, og kan resultere i brande, personskader eller endog dødsfald. I betragtning af lighteres iboende farlighed, det meget høje antal, der markedsføres, og den forventelige anvendelse bør den alvorlige risiko, som lightere frembyder for børns sikkerhed, ses i forhold til børns mulige brug heraf under leg.
- (5) De alvorlige risici ved lightere bekræftes også af de data og oplysninger, der foreligger om brande i EU, som kædes sammen med børns leg med lightere. I en rapport offentliggjort af det britiske handels- og industriministerium i februar 1997 om europæisk forskning i ulykker forårsaget af børn under 5 år under leg med lightere og tændstikker (»European research — accidents caused by children under 5 playing with cigarette lighters and matches«), blev det anslået, at der var i alt ca. 1 220 brande, 260 tilfælde af personskade og 20 dødsfald i EU i 1997. Nyere oplysninger bekræfter, at børns leg med ikke-sikrede lightere stadig forårsager et betydeligt antal alvorlige ulykker, også dødsfald, i EU.

⁽¹⁾ EFT L 11 af 15.1.2002, s. 4.

- (6) Australien, Canada, New Zealand og USA har lovgivning, hvori der er fastsat lignende krav om børnesikring af lightere som i denne beslutning. Inden lovgivningen blev vedtaget, blev der gennemført en undersøgelse i USA. Den amerikanske kommission for forbrugere og produktsikkerhed (Consumer Product Safety Commission) fremsatte i 1993 et forslag til et regulativ om lightere, hvori det blev anslået, at børns brug af lightere årligt forårsagede 5 000 brande, 1 150 tilfælde af personskade og 170 dødsfald i USA.
- (7) Det amerikanske krav om børnesikring blev indført i 1994. I 2002 viste en amerikansk undersøgelse af kravets effektivitet, at der nu var 60 % færre brande, tilskadekomne og omkomne.
- (8) Høringer af medlemsstaterne i det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 15 i direktiv 2001/95/EF, har vist, at medlemsstaterne bruger betydeligt forskellige metoder til at imødegå den risiko, der er forbundet med ikke-børnesikrede lightere.
- (9) Der findes to tekniske standarder vedrørende sikkerheden ved lightere: den europæiske og internationale standard EN ISO 9994:2002 »Lightere. Sikkerhedsspecifikation«, der indeholder specifikationer for kvaliteten, pålideligheden og sikkerheden ved lightere kombineret med passende testprocedurer under fabrikationen, men som ikke omfatter specifikationer for børnesikring, og den europæiske standard EN 13869:2002 »Lightere. Børnesikring af lightere. Sikkerhedskrav og prøvningsmetoder«, der indeholder specifikationer for børnesikring.
- (10) Kommissionen har offentliggjort referencerne for EN ISO 9994:2002 i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽¹⁾ i overensstemmelse med proceduren i artikel 4 i direktiv 2001/95/EF, der giver grundlag for en formodning om overensstemmelse med det almindelige sikkerhedskrav, som er omhandlet i direktiv 2001/95/EF, vedrørende de risici, der er omfattet af denne standard. Med hensyn til børnesikring mente nogle medlemsstater, at Kommissionen også bør offentliggøre referencerne for EN 13869:2002 i *Den Europæiske Unions Tidende*. Andre medlemsstater mente dog, at EN 13869:2002 først bør revideres grundigt.
- (11) I mangel af fællesskabsforanstaltninger vedrørende børnesikring af lightere og forbud mod lightere, der kan henføres under kategorien gadgets, vil nogle medlemsstater muligvis vedtage divergerende nationale foranstaltninger. Hvis der indføres sådanne foranstaltninger, vil det uundgåeligt medføre et uensartet beskyttelsesniveau og hindringer for handelen med lightere inden for Fællesskabet.
- (12) Der findes ingen specifik fællesskabslovgivning om lightere. I betragtning af det pågældende sikkerhedsproblem og sagens hastende karakter kan risikoen ikke imødegås effektivt på grundlag af andre procedurer, der er fastsat i specifikke fællesskabsforskrifter. Det er derfor nødvendigt at vedtage en beslutning i henhold til artikel 13 i direktiv 2001/95/EF.
- (13) På grund af den alvorlige risiko ved lightere og for at sikre et konstant højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sikkerhed og sundhed i hele EU samt undgå handelshindringer bør der vedtages en midlertidig beslutning i overensstemmelse med artikel 13 i direktiv 2001/95/EF. Med en midlertidig beslutning ville markedsføring af lightere hurtigt kunne gøres betinget af, at lighterne er børnesikrede. Indtil der findes en permanent løsning, som bør baseres på international konsensus, ville man med en sådan beslutning kunne forhindre flere personskader og dødsfald.
- (14) Denne beslutnings krav om børnesikring bør omfatte engangslightere, fordi der er en særlig høj risiko for, at børn kan bruge dem forkert. En amerikansk undersøgelse fra 1987, »Harwood's study«, viste, at gennemsnitligt 96 % af de ulykker, der skyldtes børns leg med lightere, blev forårsaget af engangslightere. Kun meget få ulykker var forårsaget af andre lightere end engangslightere dvs. de såkaldte luksuslightere eller semi-luksuslightere, som er udformet, fremstillet og markedsført på en måde, der sikrer en fortsat forventet sikker anvendelse i en lang periode, som er omfattet af en skriftlig garanti og efter-salgsservice med hensyn til udskiftning eller reparation af dele i løbet af lighternes levetid, og som er karakteriseret ved en forfinet udformning med brug af dyre materialer, luksuriøs image og lav substitutionsgrad i forhold til andre lightere, og ved at de distribueres til salgssteder i overensstemmelse med mærkets prestige og luksuriøse image. Disse undersøgelsesresultater stemmer overens med det faktum, at folk kan forventes at være mere påpasselige med dyrere lightere, der er beregnet til at blive brugt over et længere tidsrum.
- (15) Alle lightere, der på mindste måde ligner andre genstande, som almindeligvis vides at virke tiltrækkende på børn eller være beregnet til at blive brugt af børn, bør forbydes. Dette omfatter også, men er ikke begrænset til, lightere, som er udformet som tegneseriefigurer, legetøj, skydevåben, ure, telefoner, musikinstrumenter, køretøjer, menneskekroppe eller dele af menneskekroppe, dyr, føde- eller drikkevarer, eller som spiller musik eller har lys, der blinker, objekter, der bevæger sig, eller andre overraskelseffekter, der kan henføres under kategorien gadgets, og som indebærer stor risiko for, at de bruges forkert af børn.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 24.4.2004, s. 20.

- (16) For at gøre det lettere for producenter af lightere at opfylde kravet om børnesikring bør der henvises til de relevante specifikationer i den europæiske standard EN 13869:2002, således at lightere, der er i overensstemmelse med tilsvarende specifikationer i de nationale standarder, som gennemfører den nævnte europæiske standard, må formodes at opfylde kravet om børnesikring i denne beslutning. Lightere, der er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i ikke-EU-lande, hvor der stilles krav til børnesikring svarende til dem, der er fastsat ved denne beslutning, bør derfor også formodes at opfylde kravet om børnesikring i denne beslutning.
- (17) Ensartet og effektiv håndhævelse af bestemmelserne om børnesikring i denne beslutning kræver, at producenterne efter anmodning fra de kompetente myndigheder fremlægger testrapporter om børnesikring, der er udstedt af testmyndigheder, som er akkrediteret af akkrediteringsorganer, der er medlem af internationale akkrediteringsorganisationer eller på anden måde godkendt af myndighederne til at udføre dette arbejde, eller som er udstedt af testmyndigheder, der er godkendt til at udføre denne type test af myndighederne i lande, hvor der stilles sikkerhedskrav, der svarer til dem, der fastsættes ved denne beslutning. Lighterproducenter skal efter anmodning straks forelægge al nødvendig dokumentation for de kompetente myndigheder, der er oprettet i henhold til artikel 6 i direktiv 2001/95/EF. Hvis producenten ikke er i stand til at forelægge en sådan dokumentation inden for den af de kompetente myndigheder fastlagte frist, skal lighterne trækkes tilbage fra markedet.
- (18) I henhold til artikel 5, stk. 2, i direktiv 2001/95/EF skal distributører bidrage til at sikre, at de lightere, de tilbyder, opfylder denne beslutnings krav om børnesikring. De bør især samarbejde med de kompetente myndigheder ved efter anmodning at give dem den nødvendige dokumentation til at spore lighternes oprindelse.
- (19) Der indrømmes producenterne de kortest mulige overgangsperioder til at træffe de foranstaltninger, der er omhandlet i denne beslutning, på grund af nødvendigheden af at forebygge yderligere ulykker, idet der tages hensyn til tekniske forhold og sikres proportionalitet. Medlemsstaterne behøver ligeledes en overgangsperiode til at sikre, at foranstaltningerne efterkommes på en effektiv måde i betragtning af det store antal lightere, der årligt markedsføres i EU, og de mange forskellige distributionskanaler, der anvendes til markedsføringen. Producenternes forpligtelse til kun at markedsføre børnesikrede lightere bør derfor finde anvendelse ti måneder fra datoen for meddelelsen af denne beslutning, mens forpligtelsen til, at kun børnesikrede lightere gøres tilgængelige for forbrugerne, bør finde anvendelse et år efter, at forbuddet mod markedsføring af ikke-børnesikrede lightere træder i kraft. Derfor indføres sidstnævnte forpligtelse, når denne beslutning revideres et år efter vedtagelsen.
- (20) I henhold til artikel 13, stk. 3, i direktiv 2001/95/EF er eksport af farlige produkter fra Fællesskabet, for hvilke der er vedtaget en beslutning, forbudt. I betragtning af lightermarkedets struktur, dvs. antallet af producenter i hele verden, omfanget af eksport og import samt globaliseringen af markederne, ville et eksportforbud imidlertid ikke øge forbrugernes sikkerhed i tredjelande, hvor der ikke findes krav om børnesikring, eftersom eksporten fra EU ville blive erstattet af ikke-børnesikrede lightere fra ikke-EU-lande. Anvendelsen af artikel 13, stk. 3, bør derfor udsættes, indtil der er vedtaget en international børnesikringsstandard. Dette berører ikke foranstaltninger, der er truffet i tredjelande, hvor der stilles krav om børnesikring.
- (21) Foranstaltningerne i denne beslutning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 15 i direktiv 2001/95/EF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I denne beslutning forstås ved:

- 1) »Lighter«: en manuelt betjent flammefrembringende anordning, der bruger et brændstof og normalt anvendes til bevidst tænding af navnlig cigaretter, cigarer og piber, og som kan forventes at blive anvendt til at tænde andre materialer såsom papir, lampevæger, stearinlys og lanterner, og som er fremstillet med integreret brændstofforsyning, hvad enten den er beregnet til at blive genopfyldt eller ej.

Uden at det berører forbuddet mod markedsføring af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets, jf. artikel 2, stk. 2, i denne beslutning, omfatter definitionen ikke genopfyldelige lightere, for hvilke producenterne efter anmodning forelægger de kompetente myndigheder den nødvendige dokumentation for, at lighterne er udformet, fremstillet og markedsført på en måde, der sikrer en fortsat forventet sikker anvendelse i en periode på mindst fem år, at de kan repareres og navnlig opfylder alle følgende krav:

- en skriftlig garanti fra producentens side på mindst to år for den enkelte lighter i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF ⁽¹⁾,
- praktisk mulighed for reparation og sikker genopfyldning i hele produktets levetid, herunder navnlig en tændmekanisme, der kan repareres

⁽¹⁾ EFT L 171 af 7.7.1999, s. 12.

— dele, som ikke er til engangsbrug, men som risikerer at blive slidt op eller gå i stykker, skal kunne udskiftes eller repareres af et autoriseret eller specialiseret eftersalgsservicecenter i Den Europæiske Union.

2) »Lightere, der henføres under kategorien gadgets«: en lighter, som defineret i specifikation 3.2. i den europæiske standard EN 13869:2002.

3) »Børnesikret lighter«: en lighter, der udformes og fremstilles på en sådan måde, at den ikke til normale eller med rimelighed forventelige anvendelsesformål kan betjenes af børn, der er under 51 måneder gamle, enten på grund af f.eks. de kræfter, der kræves for at betjene den, eller på grund af dens udformning eller beskyttelse af tændmekanismen eller på grund af de vanskelige manøvrer eller rækkefølgen af manøvrer, der er nødvendige for antændingen.

Følgende lightere formodes at være børnesikrede:

- a) lightere, der er i overensstemmelse med de nationale standarder, der gennemfører den europæiske standard EN 13869:2002, for så vidt angår andre specifikationer end dem, der er omhandlet i nævnte standards punkt 3.1, 3.4 og 5.2.3
- b) lightere, der er i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i ikke-EU-lande, hvor der stilles tilsvarende krav om børnesikring som i denne beslutning.
- 4) »Engangslightermode«: lightere fra samme producent, hvis udformning eller andre kendetegn ikke varierer på en måde, der påvirker børnesikringen.
- 5) »Børnesikringstest«: en systematisk test af børnesikringen på en given lightermode på grundlag af en stikprøve af de pågældende lightere, navnlig test, der er i overensstemmelse med de nationale standarder, der gennemfører den europæiske standard EN 13869:2002, for så vidt angår andre specifikationer end dem, der er omhandlet i nævnte standards punkt 3.1, 3.4 og 5.2.3, eller som er i overensstemmelse med testkravene i de relevante bestemmelser i ikke-EU-lande, hvor der stilles tilsvarende krav om børnesikring som i denne beslutning.
- 6) »Producent«: jf. definitionen i artikel 2, litra e), i direktiv 2001/95/EF.
- 7) »Distributør«: jf. definitionen i artikel 2, litra f), i direktiv 2001/95/EF.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sørger for, at kun lightere, der er børnesikrede, markedsføres efter udløbet af en frist på ti måneder fra datoen for meddelelsen af denne beslutning.

2. Efter udløbet af fristen i stk. 1 forbyder medlemsstaterne markedsføringen af lightere, der kan henføres under kategorien gadgets.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne kræver efter udløbet af en frist på ti måneder fra datoen for meddelelsen af denne beslutning, at producenterne som en betingelse for markedsføring af lightere

- a) opbevarer og efter anmodning fra de kompetente myndigheder, der er oprettet i henhold til artikel 6 i direktiv 2001/95/EF, straks indsender en rapport om børnesikringstesten for hver lightermode og en vareprøve på lightere af den testede model som bevis for, at den markedsførte lightermode er børnesikret
- b) på anmodning attesterer over for de kompetente myndigheder, at alle lightere i hver af de sendinger, der markedsføres, er i overensstemmelse med den testede model, og på anmodning forelægger myndighederne dokumentation om det test og kontrolprogram, der ligger til grund for denne attestering
- c) til stadighed kontrollerer, at de fremstillede lightere er i overensstemmelse med de tekniske løsninger, der er fastlagt med henblik på børnesikring, ved hjælp af passende testmetoder, og sørger for, at de kompetente myndigheder har adgang til de produktionsregistre, der skal føres for at vise, at alle de producerede lightere er i overensstemmelse med den testede model
- d) opbevarer og på anmodning straks sender en ny rapport om børnesikringstesten til de kompetente myndigheder, hvis der sker ændringer af lightermodellen, som betyder, at modellen ikke længere opfylder kravene i denne beslutning.

2. Medlemsstaterne kræver efter udløbet af en frist på ti måneder fra datoen for meddelelsen af denne beslutning, at distributører opbevarer og på anmodning straks giver de kompetente myndigheder den nødvendige dokumentation til identificering af enhver person, som har forsynet dem med de lightere, som de markedsfører, for at sikre, at producenten af lighterne kan spores i hele afsætningskæden.

3. Lightere, for hvilke producenter og distributører ikke kan forelægge den i stk. 1 og 2 nævnte dokumentation inden for den frist, der er fastsat af de kompetente myndigheder, trækkes tilbage fra markedet.

Artikel 4

1. De i artikel 3 omhandlede rapporter om børnesikringstest skal bl.a. indeholde:

- a) producentens og importørens, hvis lighterne er importeret, navn, adresse og hjemsted, uanset hvor han har nedsat sig
- b) en fuldstændig beskrivelse af lighteren, herunder størrelse, form, vægt, brændstof, brændstokkapacitet, tændmekanisme, børnesikringsanordninger, udformning, tekniske løsninger og andre anordninger, der betyder, at lighteren er børnesikret i overensstemmelse med definitionerne og kravene i denne beslutning. Der skal navnlig være en udførlig beskrivelse af alle dimensioner, de kræfter, der er nødvendige for at betjene lighteren, eller andre anordninger, der påvirker lighterens børnesikring, herunder producentens tolerancer gældende for hver af disse anordninger
- c) en udførlig beskrivelse af testene og de opnåede resultater, datoerne for testene, stedet, hvor testene blev udført, navnet på den organisation, der udførte testene, samt oplysninger om denne organisations kvalifikationer og kompetence til at udføre de pågældende test
- d) adresse på det sted, hvor lighterne er blevet eller bliver produceret
- e) stedet, hvor den dokumentation, der kræves i henhold til denne beslutning, opbevares
- f) referencer for testorganisationens akkreditering eller godkendelse.

2. De i artikel 3 omhandlede rapporter om børnesikringstest udstedes af:

- a) enten testmyndigheder, som opfylder kravene i EN ISO/IEC 17025:2005 »Generelle krav til prøvnings- og kalibreringslaboratoriernes kompetence«, som er akkrediteret til udførelse af børnesikringstest på lightere af et medlem af den internationale akkrediteringsorganisation ILAC (International Laboratory Accreditation Cooperation), eller som på anden måde er anerkendt med henblik herpå af en medlemsstats kompetente myndighed, eller
- b) testmyndigheder, hvis rapporter om børnesikringstest accepteres af et af de lande, hvor der stilles tilsvarende krav til børnesikring som i denne beslutning.

I det omfang, det er nødvendigt, offentliggør og ajourfører Kommissionen til orientering en liste over testmyndighederne, jf. stk. 2, litra a) og b).

Artikel 5

Forbuddet i artikel 13, stk. 3, i direktiv 2001/95/EF finder ikke anvendelse.

Artikel 6

1. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger for at efterkomme denne beslutning senest fire måneder fra datoen for meddelelsen af denne beslutning og offentliggøre foranstaltningerne. De underretter straks Kommissionen herom.

2. Denne beslutning anvendes indtil 12 måneder fra datoen for meddelelsen af denne beslutning.

3. På grundlag af de høstede erfaringer og under hensyntagen til forløbet, indtil der kan vedtages en permanent foranstaltning, bestemmer Kommissionen, om denne beslutnings gyldighedsperiode skal forlænges yderligere, om beslutningen, navnlig artikel 1, stk. 1 og 3, og artikel 4, bør ændres, og om suspensionen i artikel 5 bør ophæves. Navnlig med hensyn til artikel 1, stk. 3, bestemmer Kommissionen, om internationale standarder eller nationale bestemmelser eller standarder eller andre tekniske specifikationer, navnlig specifikationer vedrørende alternative metoder til eller kriterier for fastsættelse af børnesikring af lightere, kan anerkendes som svarende til det krav om børnesikring, der fastsættes i denne beslutning. Beslutningerne, der er omhandlet i dette stykke, træffes i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2, i direktiv 2001/95/EF.

4. Inden for rammerne af de aktiviteter, der er omhandlet i artikel 10 i direktiv 2001/95/EF om produktsikkerhed i almindelighed, vil Kommissionen inden fristen for medlemsstaternes gennemførelse af denne beslutning fastlægge retningslinjer for at lette den praktiske anvendelse af denne beslutning.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. maj 2006.

På Kommissionens vegne
Markos KYPRIANOU
Medlem af Kommissionen